

BORSSZEM JANKÓ

KI A LEGÉNY A CSÁRDÁBAN?

P. Npl. (T-a K-nhoz.) Jaj, te istentől elrugaszkodott legény! . . . hogy merted az én édes gyerekeimet így megnyomoritani?

Előfizetheti a kiadó-hivatalban: Budapest, Forencziek-tere 3. sz. Előfizetési díj: Egész évre 8 frt. — Félévre 4 frt. — Negyedévre 2 frt.

Éves szám 16 kr

KOCZA PARLAMENT.

(From our own.)

Bródy Zsigmond. T. ház! Van szerencsém jelenteni, hogy én a megbukottak (Felkiáltás: künnrekedtek!) tehát künnrekedtek számára egy külön országgyűlést szeretnék szervezni. Olyasmit, mint a »Salon des refusés«. A mienk lehetne, »chambre des refusés.« (Helyes!) E célból hívtam önöket össze, akik már mind magukon viselik a győzelmes vereségek nyomait. (Dörgélfenzés.) Méltóztassék a tárgyhöz hozzá szólani.

Orbán Balázs. T. künnrekedtek! Nagyon helyeslem az elnök ur indítványát. Kivált székely, vagyis magyar nemzeti szempontból. Hány a táncz? Három. A három szent szám. Háromszor rikkant a rigó. Még a német is azt tartja, hogy aller guten Dinge sind drei. (Breslmayer: Wahr is'!) Mért ne legyen tehát kettős kamrarendszer helyett hármass kamrarendszerünk? Ez legalább eredeti. Folyamodjunk az országgyűléshez, hogy változtassa meg az alkotmányt.

Breslmayer Gottfried. Negem dzsag az elen fan kifogás, hoty gamara rendszert ógorják, petik a gómora gicsiny, abban el nem férolnag sogan. Aszerd jop a szallann-rentszer. De gómorápuł gómorilla is származhatig. Is schond fuakumma.

Bródy Zsigmond (főlényel.) T. előtttem szólott mélyelmű és hazafias aggodalomszülte kifogásait méltányolván, csak arra bátorkodom figyelmeztetni, hogy a kamara itt képleg használatik. Nem szükséges Montesquieure hivatkoznom...

Breslmayer. Meknyukszog és ikéreg, hoty a düsztelld elnök uarasáknag hálápuł mintenabi gáféjához kette tarab gipilit krádisz ótományozog.

Thaly Kálmán. Mindnyájan egyetértünk a czélban — csak a kivételre nézve nem vagyunk tisztában. Az a kérdés, hol fogunk székelni? (Felkiáltások: A lovardában!) Ez is jó gondolat! A lovarda helyettesitheti a régi Rákost s az a szép oldala is megvan, hogy lóháton ülvést ülésezhetünk, mint egykori őseink. Akkor aztán majd lóhátról beszélünk Tiszával is.

Mudrony Soma (a snekljét a homlokába bele simitva, komoran.) Ez történeti felfogás; de én az ipar szempontjából nem helyeselhetem. Arra kell törekednünk, hogy minél több iparos jusson be. (Cserepreghy: Ugy van!) Az iparos pedig nem tud mind lovagolni. Tehát mást indítványozok. Mivel ugyis új országház fog készülni, engedjék majd át nekünk a sándor-utczait. (Helyes!)

Tisza László. Az én bátyámnak, aki tanult miniszter, meglehet: lesznek tervei ezzel a mi fiók parlamentünkkel; amolyan pépiniéret csinálva belőle, amelyből az országos országgyűlésbe közölünk egy-egy csemétét átültetne.

Kautz (elkeseredve.) Semmi szükség rája! Egy új kormány, aki ilyen viharedzett erős tölgyfába is (magára mutat.) bele hagyja ütni a menydergős ménkút, kimutatta élnetlenségét.

Csanyági (dühösen.) Ugy va'! Ha vóna böcsület ebben az kauormányban, régólta farba rugatta volna magát vélünk! Látszik, hogy a vesztjét érzi. Eleibém harangoztatott mint a zivatar elejibe. De nem sokára oszlatott el engemet, megint össze fogok én gyűlni. S aztán (öklével fenyegetőzik) aztán azután, akit eddig kéméletből nem eselekedtem: úgy beléje csapom az villámomat, hogy térbetyülve fog kúdníni túllünk e'kkis gráciát! De mi (nagyot köp) ezt adunk neki! Lódihatja má mi felénk a kérlelő szavallattyaít — köhintünk rája! Vége nekie! Fucs lesz ez az átkos kau-au-au... (Tajtékot tőr. Szeme kidülled. Hívei odaszaladnak, vizes lepedőbe csavarják s a kovártélyjára viszik.)

Csatár (sir. Derültség.) Mu-muhu-udrony ú-uhú-uhúr indítványát a fenforgó inségben elfogadhatónak találok. (Fogát szíjja s mélyet sohajt.) Ó, ki hitte volna! Hűtlen Csongrád, átkom kong rád! Így kellett hát nekem kibuknom a kegyelve megszokott Rubikon keretéből!?... (Barátai vigasztalják, Bródy az orrát törüli meg neki.)

Bródy Zsigmond. Hagyjuk a személyes érzékenkedést.

Tisza László. Könnyü neki, aki a bukása sikerével henczeg!

Bródy. Kimondom a határozatot: Mudrony társunk indítványa elfogadtatván, Breslmayer vezetése alatt egy tíz tagu küldöttséget hozok javaslatba, mely az új parlament elé járulván, kérelmünket fogná tolmácsolni. Addig is oszoljunk szét!

Tenczer Pál (az ajtóban.) Zerspring!

Börzeviczy W. M. élezei.

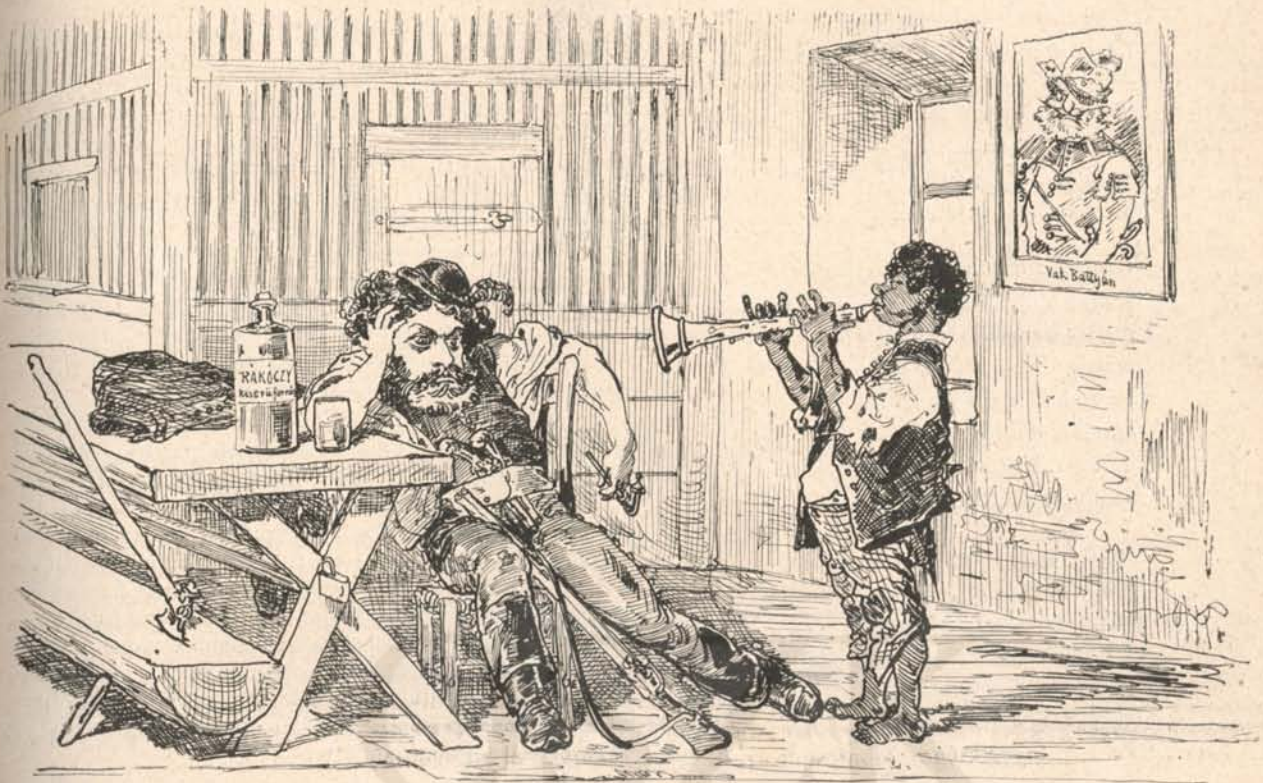
Az egyiket invitálok (2-te Serie) jóllakik nálam, megmutatom neki képeimet (kosten mich ein schweres Geld!) a fali tányérjaimat, (a legyek ebédnek rajta), a szép butoraimat (neu Wien!), issza a boraimat (kleinere Marquen) s ellenem szavaz; a másikat nem invitálok s mégis ellenem szavaz! Már most hogy szerezzek én szavazatokat? (Obstructiv ötgüschér Verdauungssseufzer!)

*
Mithád basát a szultán állítólag azért végezteti ki, mivel Kisázsiaiban összeesküvést forralt. Ami könnyen meglehet, hisz Kisázsianak a neve is »L'Asie mineure.« (Vor Marienbad genügend.)

*
Cserepreghy asztalos is megbukott. Kastengeist? (Wue heuszt?)

*
Azt mondják, a győzelmem pyrrhusi volt. »Noch ein solsher SIEGMUND ich geh' krachen!« (Szörnyű! El Marienbadba!)

THALY KÁLMÁN BÚJA.

Keserű Rákóczy mellett sirva vigad.

Két sürgöny.

Szent-Gothárd. (Eredeti sürgöny.) Széll Kálmán szabadelvű párti képviselője-lőtt megbukott.
(» Magyarország.«)

Pozsony. (Eredeti sürg.) Széll Kálmán ellenzéki képviselőjelölt megválasztatot.
(» Magyarország.«)

FÜLETLEN GOMBOK.

A barátok.

»Hová?«
»El.«
»Minek?«
»Kell!«

»Tudom!«
»S mit?«
»Erzsi...«
»Mit?!«

»Párba!«
»Jaj.«
»Hamar!«
»Lőj!«

»Mégis?«
»Ki!«
»Hallod...«
»Mi?«

»Bizony.«
»Nem.«
»Tercsi?«
»Sem!«

Pisztoly
Sül,
Kettő
Dül.

»Szólj már,«
»Nem.«
»Nekem?«
»Sem.«

»Rózi?«
»Ah.«
»Nesze.« (pofon üt.)
»Hah!«
*

Barát
Volt,
Mostan
Holt.

Panasz a halvány holdvilágnál.

Hurcolják a marhát
A levágó helyre,
Hurcolják a szívem
Bánatba, keserve.

Árva, árva marha
Ökkel a szarvával,
Az én árva szívem
A bús lyrájával.

»Muh, muh,« bög a marha.
Nem akar elmenni,
»Jaj, jaj,« szól bús szívem,
Hova kell most lenni!

Mészáros legények
Szegényt nyakon ütik,
Szörnyű kritikusok
Szívem nyárson sültek.

Már a legutolsót
Árva marha bögi,
Már a legutolsót
Árva szívem nyögi.

T. L. 1

A Breselmayer boszuja.

(Természetes nagyság.)

A választottokról.

Im itt az új országgyűlés,
Nézz rajta végig nemzetem. —
Cseppel se jobb a réginél,
Félő, hogy még rosszabb leszen
Művedre büszke nem lehetsz,
Szégyent ne hozzon te reád! —
De csitt! . . . az én ajjakimról
Ne érjen téged érte vál.

Hiszen, ha minden bölcs, igaz
Kapott volna mandátumot,
Ugy a »Borsszem« hasábjait
Bizony, bizony még megunod.
Az únalomtól most ne félj,
Választál mostan eleget,
A kin tréfából sírni, és
Komolyan nevetni lehet.

Bánat szorítá már szívünk,
Hogy jó Csatár, műkönyvező
Derék hívünk, — oda, oda . . .
S kit ütnénk — többé nem lesz ő.
És műborász Imrénket is
Remegve félté kebelünk . . .
De haj! huszonhat tóti voks
Visszaadá ismét nekünk.

Haj, haj! Jó Kauczom oda lett,
S a hullám hajú Emmer is
Ki jellemes és szellemes,
És bir oly nagy kellemel is.
Van mameluk, van zagypapárt,
Van szélbal is. Ez vigasza
Borsszemnek; ő többet nyere
Mint mennyit a szegény haza.

Szt. Pétervári hírek.

Mikor a Katalin-csatornában lelt robbantó szerek
híret vette a csár, így sohajtott: »Ó, csak innen volnék
már a Dynamitroviczánk«

*

Tegnap több apró dunai fejdelem jelent meg
audienciára; de csakhamar eltávoztak ismét, midőn az
ajtón ezt a czédulát pillantották meg:

Tagja a trón-elszegényedés és király-
koldulás elleni egyletnek.

Az üstökös.

— Saját Hoitsy Pálunktól. —

most látható üstökös méltán nevezhető a maga
nemében egyetlennek, a mennyiben most nem
látni párját az égbolton. A földpálya ellipsz-
jére, mely a budai várhegyen észlelhető, függélyesen függ-
vén alá, mégis tiszta vízszintesen mutatkozik. A cometa-
physika szerint nucleusa igen magvas, de farka (*farcimentum*) teljesen átlátszó irányban, sőt egészen fehér
nagyságban nyilvánul. Hely a »fuváros« csillagképében
van, miért is a *fuvárosban* s egyszersmind a *fővárosban*
is látható. E szükségképeni megegyezésnek folytatása:
hogy a »fuváros« a *Capella* csillagától balra s a főváros
Rókus-kápolnájától jobbra pillantották meg, úgy hogy
intercapellaris állását csak a világűrben is uralkodó ca-
pillaris viszonyoknak lehet tulajdonítani.

Pályájának elemei saját számításaink szerint a kö-
vetkezők: hajlási szöglete (a Kristóf patika hőmérője
szerint) 24 fok Celsius; a fölfutó csomó hossza 12 méter
7 centiméter 13 hygrométer; a napközeli perihéliének
anonymona 28 fok 3 óra 32 perc 10 másodperc 45
harmadperc 52 negyedperc; a peridromalis pontos
ideje esti 11 óra 60 perc 60 másodperc. Ennélfogva moz-
gása parabolicus körkoralaku hyperboloidszerű ellipsi-
derolithophonogramm, melynek rövidebb, hosszabb átmé-
ri diametrice véve egyforma hosszúságúak, míg két kü-
lönböző góczpontja ugyanabba a focusba esik össze. Mint-
hogy a csillagzat kelet felé áll, az orientálás e részletek
iránt igen meg van könnyítve.

E számítások szerint az 1881-iki üstökös teljesen
azonos azzal az ismeretlen kométával, melynek sikerült
a nevezett század bizonyos esztendejében a csillagászok
figyelmét teljesen elkerülni s ez által méltó hírnévre ver-
gődni. Mindenesetre elismerést érdemel, hogy ez üstö-
kös pályája állami garantiára nem szorul, ámbár hazánk
nagy részét átszeli, míg a tejutat, melyen a ferencvárosi
tejárások szekerei a várossal közlekednek, az adózók
filléreiből kell kövezni. A »Borsszem Jankó« magán
refractorával tett észleletek szerint a szóban forgó üstö-
kös anyaga rendkívül hig, úgy hogy csak az utóbbi na-
pokban észlelt választási kóborcsillagok program-üstö-
keinek veleje még higabb. Egyáltalán: összefüggése a
földi eseményekkel igen világos. Mint Schiaparelli bebi-
zonyította, az üstökösök a hulló csillagok rájával együtt
jelennek meg; és ime csakugyan látjuk, hogy üstökösünk
megjelentére országszerte megindult a nagy csillaghullás
és számtalan eddig nagynak és fényesnek tartott csillag
hullott alá a constellatio firmamentumáról. Ilyenek a
»Szélla Curulis«, a »Hegedüs« stb. stb. csillagzatai.

Legkiválóbb pedig az összefüggés az üstökös és
Üstöczy Győző között, miből nyilván azt lehet következtet-
ni, hogy e balszillagzat befolyása alatt valami nagy
antisemita szerencsétlenség fog történni. Spectroscopi-
cus vizsgálataim szerint ez valószínűleg abban áll majd,
hogy Üstöczy Győző megválasztatását igazolni fogják.

A CSATATÉRŐL.

Diadal!
Győztünk!

Szép dolog az a matematika.
Ennek segélyével süti ki az
ember a majoritást.

A majoritás pedig isten és em-
berek előtt is többség.

Mindennap rakunk zsebre egy-
két kerületecskét.

Egy meg egy az kettő!

Aldott egyszerű!

Itt-ott némi csökkenetet lát-
tunk ugyan, de Kolozsvárt és Győrt
kihevertük Csongrádon, meg Szege-
den, meg Váradon, meg Debre-
czenben.

Aztán az a Tápé is!

Egy-egy árvíz néha mégis ér
valamit.

Csak az ellenzéki kollegák ár-
mányossága boszant, hogy becsü-
lettel kiérdemelt többségünket ki-
sebbíteni akarják.

Kivált az a »P. Napló«!

Mindig el-eltagad egy pár
voksot. Ha tőlünk eltagadja, mért
nem tagadja bele magába?

De csak megéltünk valahogy!

1 + 1 = 2.

2 + 2 = 4.

3 + 3 = 6.

Igy megy az tovább. Mienk a
többség, mienk a diadal!

(»ELLENÖR.«)

Diadal!
Győztünk!

Nem ugyan számban. De erő-
ben.

Mert mi az erő? A gyorsaság.
Pedig minél kisebb, annál fris-
sebb: tartja a példaszó. Eszerint, ha
számban megfogytunk — gyarapod-
tunk agilitásban.

Olyan fűgék leszünk, hogy
még! Egyszerre csak azon veszi ma-
gát észre Tisza, hogy a nyakán ülünk.
S ezt csakis kicsiny- és kisebbsé-
günknek köszönjük.

De ez még nem minden. A szám
a kormányé, hanem az értelmi tőke
nálunk van. Mi vagyunk a parla-
ment értelmi capitalistái. Mi lesz
ennek a vége? Az, hogy a kormány-
párt tőke hiányában majd hozzánk
jön egypár eszmécskéért koldulni.
Mi nagylelkűek leszünk és megad-
juk. És így voltaképp mi fogunk do-
minálni, mert mi majd csak uzsorára
adunk Tiszának eszméket. Minden
gondolatért egy tárca!

Igy aztán bejutunk.

S ha bejutottunk — őt meg ki-
dobjuk.

Tehát joggal állíthatjuk, hogy
a diadal a mienk!

(»PESTI NAPLÓ.«)

Diadal!
Győztünk!

Nem ugyan számban — de
erkölcsileg.

Erkölcseleg már mienk a több-
ség.

Erkölcseleg már meg van buk-
tatva Tisza Kálmán.

Még csak tényleg uralkodik.

Viszont mi tényleg ellenzék
vagyunk, de erkölcsileg már a bár-
sonyszékekben ülünk.

Hogy a főváros cserben ha-
gyott, annak örülünk.

Nem a főváros politikai veze-
tője az országnak, hanem a vidék.

Nem Páris hanem Versailles.

Nem Budapest, hanem Czepléd.

Mi itt meg a k a r t u n k bukni.

És akaratumk teljesült, mint
mindig.

Miképp győzött a kormány?

Vérrel — libavérrel!

Ó, a meggyilkolt libák ezrei
boszut lihegve meg fognak neked
jelenni Gabi! Rettegj az éjféli órától!

Mily erkölcstelenség!

De mi erkölcsösek vagyunk.

Ahol pedig az erkölcs van, ott
van a diadal is.

Eszerint a diadal a mienk!

(»EGYETÉRTÉS.«)

Istóczy-album.

Kievben egy muszka asszony egy zsidó kofát arról
vádolt, hogy meg akarta őt mérgezni. A panasz csakhamar
hazug állításnak bizonyult, célja az lévén, hogy a zsidók ellen
izgasson vele. Mivel a rendőrség kéznél volt, ez a hazug bujto-
gatót nem fogta el.

*

Csentochouban bucsu volt. A zsendárok azonnal oda-
siettek s oltalmuk alatt sikerült a bucsujáróknak a zsidókat
káposztakövekkel meghajgálni.

Bosporusi nóta.

Mi hallatzik messze Stambulul!
Török császár immár bolondul.
Meg ne lepjen gyászos Abdultul
Hogy remeg, s féltében ugy dulfal:
Maga feje — véli botorul —
Megkerül, Mithádé ha gurul.

KATHEDRAI BÖLCSÉSSÉGEK

— A Pálosok szerzetébe csak gazdag ifjak vétettek be,
mert ezeknek volt valódi hivatásuk a tudományra.

— Robespierre és St. Just oly szoros barátságban éltek
egymással, hogy ugyan egy napon végeztették ki magukat.

— A legjobb szőlőt a mély, könnyen fölmelegedő talaj
melynek gyökerei mélyen a talajban elég nedvességet kap-
nak, — nem szükséges a tápdús altalaj, lehet az kötörmelék,
csupán áthatlan és túl kötött ne legyen — ezek összesen adják.

— Minden háromszög született *abc...*

— A villanyosság erő; a delejesség szintén erő; ennek
oka a dolgok összefüggésében keresendő.

— Találóbbs neve egy állatnak sincs, mint a dísznőnek;
mert valóban piszkos egy állat.

Választási sziporkák.

János gazda. Ejnye, méltóságos polgártárs, de vigan szól a cigáréja! Ha nem sajnálna tüllem vagy egy szálát!

A. M. Kettőt adok, János gazda, ha rám szavaz kend.

András gazda (miután sokáig elgondolkozott.) No hát akkor csak egyet adjon!

Választó. Ugyan, nemzetes uram, szörnyen rám ért a szivarozás.

Kortes. Nincs nekem fia se, Gábor pajtás! Magamra is úgy ráért: megadnék egy forintot egyért.

Választó (a mándlija zsebébe nyul.) Mutassa aztat a forintot. Adok én!

A váci rabinust meg a zsidó birót a püspök a maga disz-hintájában vitette szavazni. No Istóczy! Erre találj kadencziát!

Ráczevén megbuktatták Krausz Lajost, mivel állítólag lehetetlen rajta észrevenni, hogy az apja nagy spiritusz-gyáros.

Ellenben meggyőződtek arról, hogy mennyire hazudik az a nőta, amely azt mondja, hogy »a zsidónak nincs krisztusa!«

Gottfried Breselmayer ur, a mult heti nagy események után megmagyarította a nevét ekképen: Istenbenboldogult Morzsányi.

Bródy Zsigi, ha »doctornak« szólítják: nem tiltakozik ellene s elfogadja. Pedig ő ép olyan »doctor«, mint amilyen »báró« a mi Bizaynk.

Azt mondják, a Bródy-hecz szükséges orvosság volt a Wahrman-nyavalya ellen. Erre a gyógyszerre is ráillik adiók közmondás: *medicamen peior morbo.*

Mikor a Börzeviczy és a Zsigi neve egymás mellett ott ragadozott a főváros utczáin, egy diákos terézvárosi így kiáltott fel: »Nobile parch fratrum!«

(Beküldetett.)

A mult héten a népszínház igazgatója Rákosi Jenő intézetének legjelesb tagját is bele ugratta a korteskedésbe. A lobogós hintóról az imádott isten asszony (földi nevén Blaháné) ezzel a nótával dolgozott az igazgató sógora mellett:

Jaj de magas, jaj de magas
Ez a vendégfogadó!
Van-e benne, van-e benne
Csepreghyre szavazó?
Ha nincs benne Csepreghyre szavazó,
Düljön össze ez a vendégfogadó!

Hát ledölt
A jelölt;
Hanem áll mint a karó
Az a vendégfogadó.

*

Választó (magában.) Mi ez? Egy választóra egy szájtli vinkó, egy porció gulyásos, egy szivar? Atyafiak, keressünk ellenjelöltet! Akkor lesz trakta!

Mayrabharata.

— Szanszkrit hősköltemény, ütemét elverte dr. Mayr Aurél szanszkrit-tanár és tanfelügyelő hátán a mamák kara. —

1. Előállt legelsőbb Mardzsakathathóni, kinek keze a kezek keze volt és körme a tigris karma volt. És egyik kezében fül volt, a másikban is fül volt, és körmei hangosan kiálták: Hol vagy, te szem, oh szemenszedett szem, oh Mayra-Urelkha szeme? Oh jaj neked, Mayra-Urelkha!

2. És előállt aztán Thónikathamardzsa, kinek hüvelykujja nyilhegye volt és mutató ujjá tüzes gamó volt és többi ujjá csupa kis aczél harapófogó volt. És kérdé a hüvelykujja a mutatóujját: Hugom asszony vajh, nem látad-e Mayra-Urelkha üstökének az üstökét? És szóla mutató ujjá a hüvelyk ujjához: Nénémasszony, im ahajt van a Mayra-Urelkha hajának a haja. Ahajt volt — ehejt van; hugom asszony néném asszony tudják, hol van? Oh jaj neked, Mayra-Urelkha!

3. És előállt aztán Kathamardzsathóni, kinek nyelve ráspoly volt és piros ajka piócza volt. És szóla a ráspoly a pióczához: Napam asszony, nem láttad Mayra-Urelkha szájának a száját és bajszának a bajszát? És nem szóla a piócza semmit, csak odasimult szépen a Mayra-Urelkha szájának a szájához és vért szítt belőle, csók csöpöket, pirosakat, forrókat. Vért könnyezett a Mayra-Urelkha szája, könnyeket rebegett ajka és lón pirosság környöskörül. Oh jaj neked, Mayra-Urelkha!

4. És előállt aztán Mardzsathónikatha, kinek tenyere vala a nőstény fehér elefánté és lába a hajadon bivalyüszőé. És kérdé Mardzsathónikatha Kathathónimardzsától: »Mondd meg nékem, Kathathónimardzsa, napkeletnek, napnyugatnak vagy hol a megfeneklett sárkány farában keressem Mayra-Urelkha orcájának arcját? És mondja Kathathónimaradzsá: Orcájának arcza imhol vagyon, de arcának orcája is imhol vagyon. És lón dördület, mintha az ég zengene; csattanó, roppanó vala — és nem lehet tudni, mi dördüle és mi zenege és mi csat-

tana és mi roppana, mint mikor a nőstény fehér elefánt pacskol husemberi emberhust. Oh jaj neked, Mayra-Urelkha!

5. És fölzendüle a föld és alázendüle az égbolt és hangzék Mamayana százkaru kara:

Hát, hát, ropogó hát, döngő hát, döng ropogj! Oh jaj neked, Mayra-Urelkha!

Borda, borda, recsegő borda, kongó borda, kongj, recsegj! Oh jaj neked, Mayra-Urelkha!

Nyak, nyak, leveses nyak, nyekegő nyak, nyekegj! Oh jaj neked, Mayra-Urelkha!

Fül, fül, fülemülefül, füldobodon dobolunk emberül! Oh jaj neked, Mayra-Urelkha!

6. Mayra-Urelkha, hős Mayra-Urelkha! Ha láthatatlan tudnál lenni, nem látna meg senki. Megfoghatatlanul beszélsz, de azért megfoga téged Mamayana kara.

7. Ki számlálta meg, hány foltja van a napnak? Mayra-Urelkha napjának. Hány vörös foltja? Hány barna foltja és hány violaszínű foltja? Senki sem számlálta meg, csak egy a megmondhatója: Nuss istenasszony. Mert ő kiszámítá az ő hetvenhét ujján s a próbát is megcsinálta az ő tizenkét tenyerén. Oh jaj neked, Mayra-Urelkha!

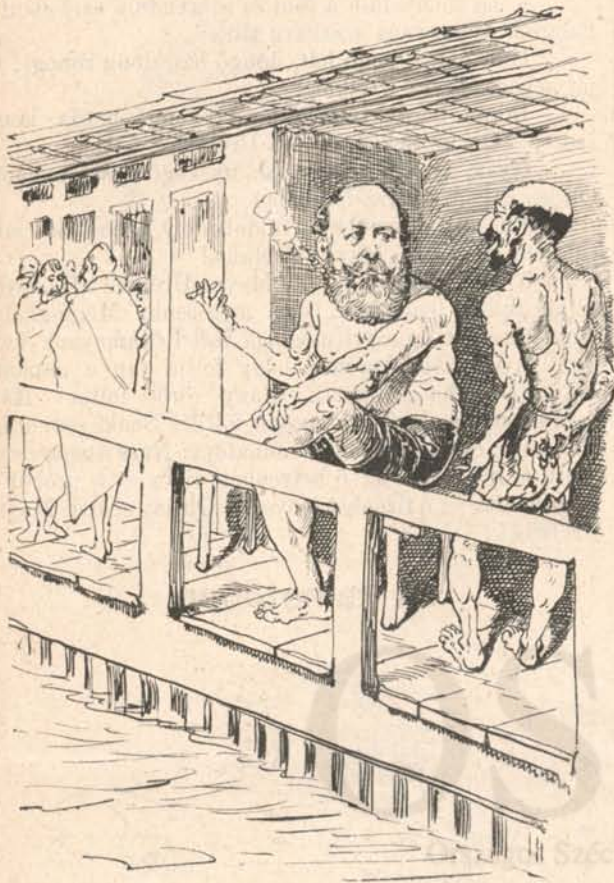
A temetőben.

B. J. (keservesen sirva.) Ez már a harmadik!... hü, hü, hü!

Egy földalatti hang. Ne sirj ecsém, az a harmadik fótamasztódik.

A Dunafürdőben.

Edlsh. Mir scheint gar, Sie friere, Herr Gänsefusz?

Izidor Gänsefusz. Ah, Exlencz? Van szerencsém! Alig ismertem meg Exlenczet ebben a civilizben!

VIDÉKI TROMBITA

Zala-Szt.-Ugrócz. 881-be junijus hóba.

Tisztótt Csicseri Úram!

Hajja kend, most mán igazán czudar velág van! alig gyüttem eg az nemes vármögye szoógalattábú, mán egészes béerukkoóttak. Alig múta, ho kökemee az katonaaógszentálláshóó eemehettem. — Jaj, mellen tesze-fosza néepséeg az az maji fiotoóság! az pillóokszéera egye eg úket! Minha valami hernyóó lett voóna az aptyuk, ollan formátlanyok. Alig ho kerüt e va kettó közóllök az homvédséeghó. Minek is mos mán az homvéd? hój, szoómává lett az dücsósséeg; arassa le azki az maji üdó álapóttját fundáta az jelenleg tekéentetéebü.

Üsse eg az hetvenhéeezer görbe menkü! — Mikor az kőke-met oda alléetottam az néemetek elejbe, akkorást héeztek, maj az oókuláriomgyuk üveggye eglikatt túlle. Három amollan is hasatt voóna bellüle, mint azok az nyomorééekok. Bée is ágszentáták, fulvéézernek; talám eddéeitig mán káprál. Az körösz-tóm réékatta; éen penig aszontam neki: »ne rééji, lölkön oódaabordám! maratt méeg nekünk öléeg. Hadd szogájják az hazát. Ott se kó az rondája. Az Czumpelgel fíjút egészes az Vámpelgijéet nem vüttéek ee, pedéeitig hán gazdagok.« Aztáng egvigasztalóódot.

Most mán térgyünk az dolog mivóltýára.

Nálunk méeg az oláczigányok is az küetvállósztrú be-széének.

Annyi sok az küet, mint az bolondgomba. Bárol, goroóf, helczeg, pap, ploókátor, Fakoó urasság, vasut esenáloó; ma-hóónap az falu bábája is vokstra kerü. Lesz jobbpart, boópárt, nevvennyoóczas, zagyvaléék, se-párt, Verthavaji Szalaji-párt és szilvorijom-párt. Ez az legutoósoó legtöbbet ér, mer legalább éerti az ember, ho mit tesz az az szilvorijom. Koór-mán párt nencsen, talám azéér, mert nencsen vok; vaj mi.

Gyünnek az küecséegre, mint az kánya az dögre. Méeg az Istoóczy urrú is beszéének. Erre magam is voksoónéék, ha... ugys tuggya kend... nencsen voksom. Hja, az mesterséegöm ú hozzá magáva. Ávvaá vigasztallom magamat, ho nállomná különgyebb poógárok is voksoónak.

Talám együn az Szalaji ur is. Hój az mujt válósztsá-kor be oda bökött az bárolnak; ha szarva lett voóna, talám fő is ökleete voóna. Az ellen urak jobban értének az gorombasághóó, mint az föld nééptye. Sokat cselekszik az móód. Igas-sága van ez Ferkoó hácsinak: »Az margya, azki birgya.« Tisztüllöm, böcsüllöm úket, de néékem mán méegis leginkább tecczik azt Verthavaji Gyura, mert hán ú jobban tud perdiká-nyí, az öreg papná is, penig éeker-oókor ez is jóól egfoghaj-mázza.

Azt gondolom, ho kend, mint azféelle tudálléekos em-ber eejár az küetek faluházába az gyüléésre. Eg van-e az mi küetünk, azkit Verthavaji Gyura hozott, azaz — minek is mon-gyák? No, az az Todeszkáli. Az csömörgi voásáron beszéete Lagár hentes, ho vidékünkön is járt. Eehiszem, mert az ujságbu oóvasta, aszongya. Eeczer itt voót; aztáng főötöz-tettéek az kocsiját zóccsége; ollan voót a, mint az széénás szekéer; de beon beszéenyi nem beszéet úkeeme; talám náthás voót. Oóvastam az rovássát; e csöppig igaz a, mert nyomta-tásba van; ha nem voóna igaz, nem lehetett voóna künjomnyi. Eg kó mondannyi aznak az veszett koórmanak az valloószágot, hadd löje túlle az hetes hideg.

Hán az hivatóóvaa hoan vaunk? Méeg mast sencsen külátás? Gebedez án az féékéezkoómárság! Mezenre együn-nek az standárok, toójjon kend bée vallami testös hivatóóba; ha küberetvákozok, nekem is lesz án ollan urí pofám, mint moásnak. Leginkább szeretnék kassza rezektor lennyi.

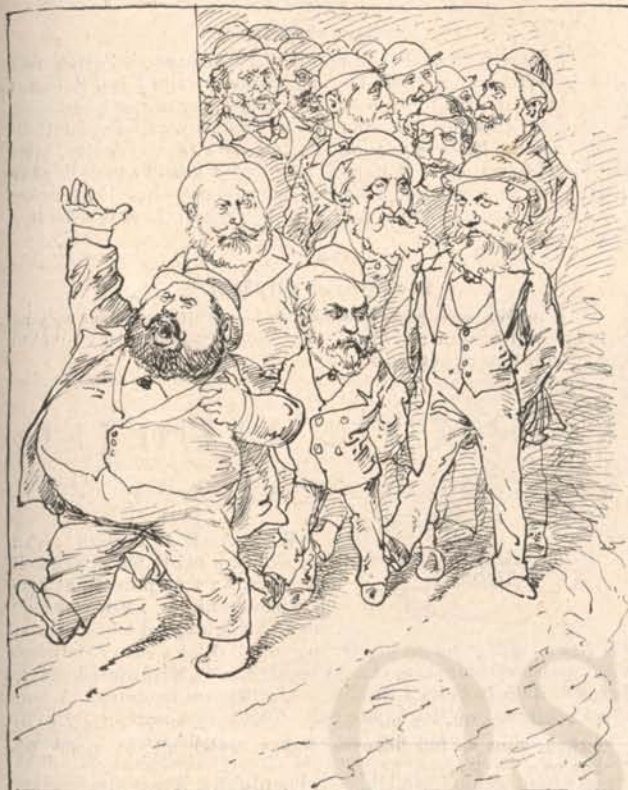
Oóma éereeskor lesz az bucsu; gyüjjön e kend az nem-zetes hugomasszomma egészes az kis boóbéetás Jankoó kö-kéeeve; szíívessen láttýuk án az egészes fallamijáját.

Tisztüllöm az otthunn valloókat u mint

Kanyaróó Vendee
féékéez koómár.

A kik győzik

A kik győznek.

Diák ismeretek tára.

Terjeszti: *Bakovay Absentius.*

— Nem vagyok valami buzgó ájtatos természetű, de ma reggel mégis elmondtam, hogy: »Mi tanárunk, ki vagy az egyetemen, dicsértessek a te neved s jöjjön el annak becses aláírása; legyen meg a te akaratod. Csak add át nekünk a kedvező indokunkat ma és felejtse el az absentiák számát, miképen mi is elfelejtjük adósságainkat; ne vigy minket az ismétlés örvényébe de szabadíts meg a várakozás kínjaitól. Amen.«

— Hová jutnánk, ha a ház-

mesterek is adhatnának absentiát!

— **A bölcsész:** Hallgatva elmélkedik a bölcsészet tanulmányozásán. **Az orvos-növendék:** elmélkedve tanulmányozza a halgatás bölcsességét. **A jogász** bölcselkedve elmélkedik a tanulmányozás hallgatásán.

— Az orvos-növendék haza utazik, a bölcsész haza száll, de a jogász haza röpül.

Apró visszaemlékezések.

Apáthy (kérdez a perrendtartásból.) Mondja meg nekem, mit nem lehet a végrehajtáson lefoglalni?

Én. A nélkülözhetetlen munkaeszközök.

Apáthy. Jól van; de részletezze uraságod.

Én (hallgatok.)

Apáthy. No hát például, ha uraságod eljönne hozzám, hát mit nem foglalhatna le a lakásomon?

Én (hebegve.) A német keresk. Törvénykönyvet, Goldschmied híres munkáját.

Apáthy (dühösen.) És mi czimen?

Én (biztosan.) Mert az nagyságodnak nélkülözhetetlen munkaeszköz. (Nekem merje most valaki mondani, hogy doktor leszek.)

Sághy (kezdi maczerálni a fűrgeeszű semita jogászt.) Hogy meggyőződjem, vajjon forgatta-e uraságod alaposan a könyvemmet, hát mondjon nekem abból néhány szembetűnő sajtó hibát.

Kohn Izidor. Szembetűnő sajtóhiba mindjárt az első oldalon az, hogy »Osztrák jog írta Dr. Sághy Gyula.« E helyett hogy: »írta Dr. U n g e r József, bécsi egyetemi nyilv. tanár.«

TUDOMÁNY

— Régészet. —

RÓMER Flóris pap létére nem akadt rá a Papföldre; mi világfiak paposabbak vagyunk nálánál. Pedig ez aztán az igazi amphiszinház! Mindennap egy új római vár alapjaira bukkanunk, úgy, hogy nem alaptalanul állíthatjuk, hogy itt római vár volt. (*Castrum, castris*.) A hely castronomicus viszonyai szembeszökők; már egy kavicsot is ástam ki, mely nyilván aquincumi kvárgli volt, papföldi papsajt. Ily kiegészítést nyerhet a castronomia a gastronomiától. Az eddigi tapasztalások szerint a római vár pincze alaku volt; bomba-mentes ür, (*casamata antibombastica*.) Az ily helyiséget a rómaiak *localitas*-nak nevezték, helyét pedig *locus*-nak.

Világítását az ilyen vár a kiásás által nyerte, amit én minden 1800 esztendőben egyszer szoktam eszközölni. A kapu helyére is ráakadtunk már: csak még küszöbét, a kapu félfáit, boltozatát és szárnyait keressük; de nyílása egészen sértetlen. E kapu mellett fürdőt találtunk s világosan fölismertem hipocausticus stílusát. A kádakat már nem láthattuk, de a belőlök kiömlött víz még nagy pocsoltyákat képez a gödrökben. Egy helyütt az árnyékban hideg légáramot éreztünk; ott volt nyilván a hűsítő terem (*frigidarium*). Mikor azonban a napra léptünk, az izzasztó terem (*tepidarium*) melegsége érintett. Nevezetes, hogy e különbségek annyi ideig fönmaradtak. A fűtési rendszerre is rájöttünk; légfűtés volt, és pedig az erre használt légnek nagy mennyiségét leltük. Egy helyütt mozaik-padlóra bukkantunk, amiből bizton következtethetjük, hogy itt mozaikus munkások dolgoztak; hisz tudjuk, hogy az egyiptomi pyramisokat is zsidó munkások építették. Ez a mozaik kövecs-szerű apró kavicsból van összerakva, ami azt gyaníttatja, hogy a római korban a Duna egész medre mozaikkal volt kirakva, mely azonban már elromlott, úgy hogy csak alkatrészeit, a kavicsrétegeket látni.

E sikeres munkálkodás után az ásatás tervét is meg kellett bővíteni. És pedig a következő programmban állapodtunk meg:

Holnap római konyhát fogunk kiásni.

Holnapután a Papföld paplakát.

Azután ó-római fodrász-műhelyet, mert röstellünk borotválkozás kedvéért beszaladni a városba.

Azután a régi telephon irodát. Mert a kiásási technikának immár oly fokát értük el, hogy mindent ki tudunk ásni, amit csak akarunk.

Köszönetet kell itt szavaznunk a budapesti aszfaltársulatnak is, melynek egy aszfalt burkolatát találtuk meg a mélyben, hová azt nyilván a mi kedvünkért rakta le. De egyuttal sajnáljuk, hogy csak Ó-Buda környékén aszfaltozott ily célirányosan, míg a budapesti utcák aszfaltját oly fölületesen rakta le, hogy azt kiásni teljes lehetetlen, mert egészen a földszínen fekszik. Vajha ipartársulataink okulnának végre a régi jó példán és miveleiknél a hazai régészet szükségleteit is szem előtt tartanák.

HAMPEL JÓZSEF.

SODABOGARAK.

— Erélyes sürgetés. —

Ezennel értesítetik a m. ki W. Tapolcsanyi Postan fely adot egy értekez levél foló hó 2-án 8 óraker czim alatt, R. János gazda volt tisz urnak — amely levél maj napig semjött keshöz, felyfoghatatlan tólog 4. Postan elytutt maratni, az valami retten-tőség. netalan hogy fely adott Postán netalan elvegyölve, mert kerestem Nyitrai és T—i Postan, nem kerölt keshöz okozék akar hogyan van csak feladott hellen vany tevetés, lehet hogy mosz posta utnák van expeitalva felyadott helrejönni keretik utba igazitani —

K. J.

— Egy fővárosi fürdőből. —

A fürdőbani feltartozkodás a le- és felöltözéssel együtt csak egy órára van határozva. — Tovább maradáók egy további óráat utánfizetésére kötelesek.

W. S. A. »B. J. is csak olyan bíró, akinek a másik félt is meg kell hallgatnia. Az 1 frt plus iránt kérjük rendelkezni. — „Rocamble“ Csak a »kivágványnak« hiszünk. —

27. Azt a lapot sohasem látjuk. Megszereznök, ha épen a datumot a kulimászos postabélyeg el nem takarná. — „Miskolci kortes-dalok“. Hallván belől a homok sivását, ki sem bontottuk. A porzóval behintett levelet olvasatlan dobjuk a kosárba. — Fhrff. Csak azt üzenhetjük önnek is, amit a megelőzőnek. — „Heine kltm.“ S ezeknek a ferditéseknek trombitáltak annyit annak idején? Szedegetünk belőlük. — Theologus. A »sziklapecsét« kivéve: az a passus eredeti észjárásra mutat; sőt van benne lendület is. Tehát nem alkalmas a kifigurázásra. — W. A. Ketteje kitünő. A pihenés javára szolgál a mi barátunknak. — W. G. De már a legvadjából való. — Csalán. A hódolati bödületet hova előbb. A másik nem látszik elég méltányosnak. Az ipargróf sokat ló-fut. mutatja jó akaratát, de itt-ott mégis csak elejt egy jó magzemet, amiből kelhet ki valami biztató gyümölcsfa. Azért legyünk elnézők az ő széchenyieskedése iránt. — U. L. A naiv kedély ömlengésinek nem adunk szívesen helyt. A barát a barátját mért bszantsa együgyű levelének közlésével? Ez is egy neme a levéltitok megsértésének. — H. G. Ginge viczelődés. — R. E. Inkább gromba mint elmés. — H. J. Nevezetes nyomtatvány. De hosszú és német volta miatt nem adhatunk neki tért. Köszönet a figyelemért; amint észreveheti, siettünk viszonzni. — „Levartí fürdő“. A küldemény bevált. Kérjük a folytatást. Az adomához képet rajzoltattunk. — N. G. Nagyon helyi érdekű. Képzelteti kegyed, az ország hány száz választókerületéből keresik föl ilyenkor lapunkat efféle választási tréfákkal. Csak a legjavát közöljük. — „Inductio“ stb. Nem a mi izlésünk szerint való. — S. T. L. Nem felel meg. — W. A. Ne csináljunk az ípséből nagyembert. Még el találja hinni. — S. G. A dolgot elintéztük. — B. A. Az első csikországi tréfa jobban sikerült. — R. E. Csakhogy végre rájár a rud a ven svindlőre! Hogy is tőrheték annyi ideig? A nóták-ból tán egyet-kettőt. — B. Köszönet a kettős küldeményért. — F. M. Hasonló kép már megjelent a lapokban; még pedig nem is oly régen. De azért szívesen vesszük az újabb kísérletet. — „Talán nem is tudja“. Dehogy nem tudja! Agyon nyűtték azt, még mielőtt ön felfödözte. — Nemo. De hát felelős-e J. az előadásai nyomán szerkesztett autografikus compendiumért? — „Preszb. Zeittg.“ Az ilyen hangot még a herr v. Kraxelhuber is repudiálná. — Aladdin. Az új üstökössele ne mortifikáljuk a szegény méceast, azt a kialvó féliben levő, inséges földi druszáját. — Több levélről, hely szűke miatt, a jövő számban.

Felelős szerkesztő: CSICSERI BORS.